

מספר:

HCSH005

שם:

ללכת עם הגולגולת

זמן:

00:01-10:41

מטה דאטה:

מגדר גאולה-נ, אביטל-נ

קשר סבתא ונכדה

מיקום גאולה-פתח תקווה, אביטל-באר שבע

נושא מפגש תרפיה טלפוני בין גאולה - מטפלת בשיטת אלכסנדר, ונכדתה אביטל. זכרונות של גאולה מחדר הטיפולים ומילדותה של אביטל. הדרכה ליציבה והליכה נכונה לפי השיטה, בעקבות כאב בעורף שאביטל חשה. ניסיון לתאם לו"ז פגישות חדש.

001 אביטל: תוך כדי הליכה.
002 (5.5)
003 גאולה: ואיפה הגולגולת?
004 אביטל: אָ:מ; (4.2)
005 (1.3) ↑ לא יודעת להגיד.
(2.1)
006 גאולה: אני ↑קוראת לזה ללכת עם הגולגולת;
007 לא ללכת עם הרגליים;
008 °הה כ↑אילו הגול'גולת;
009 ↓מוליכה אותנו-
010 היא מנתבת.
011 (0.4) היא אומרת לך לאן את הולכת.
012 (1.1) לאן במובן יותר רחב;
013 לא:-
014 (0.6) לא בכביש הזה או האחר-
015 (0.8) אָה-
016 ה ה
017 ה: ↑מצח מוביל.
018 (0.3) החיבור בין המצח לקרקפת.
019 (0.5) שם התפילין;
020 את יודעת איפה ששמים תפילין?
021 <all> את יודעת ((tyodat))<?
022 אביטל: <<צחוק> כן-
023 גאולה: (0.7) כן,
024 °ה אז אָה:-
025 כאילו,
026 (0.4) <<h> מסתבר> שה:-
027 בדת היהודית יש דברים אָה:-
028 °הה
029 שגם אלכסנדר היה מסכים להם=-
030 =כנראה;
031 °הה אָה יש מק--
032 המקום של התפילין;
033 ↑זה המקום;
034 (0.4) שאיתו את הולכת.
035 (0.4) הוא מוליך אותך.
036 (0.7) וְכָ=--
037 =הרגליים יודעות את התפקיד ((tatafkid)) שלהן,=
038 <<dim> לא צריך ללמד <<לחישא> אותם.<<
039 °ה אבל ↑כן את המצח;
040 (0.7) המצח נישא לפנים ולמעלה.
(2.0)
041 <<מחויך> תראי אני הולכת.<=
042 <<צחוק> אני מדברת ואני-
043 °ה <<מחויך> לא מבינה שאני-
044 (0.6) אני @ ה°

<<מחזיק> אני כנראה גם מדברת לעצמי כזה.	045
(0.7) אי־זה יופי.	046
@	047
את לא ((tlo)) מאמינה;	048
(1.4)	049
@	050
(.) אביטלי את עשית לי פיצול אישיות.	051
(0.7) עכשיו הבנתי?	052
(0.4) שאני גם מלמדת אותך?	053
ואני באותו הזמן תלמידה.	054
(1.0)	055
ה°	056
אי־זה קטע;	057
(1.0) זה המורים הכי טובים;	058
(0.3) ה°	059
(0.6) <<סדוק> אָה->	060
זה המורים הכי טובים,	061
וגם אנחנו לעוֹלָם לא נפסיק ללמוד;	062
<<סדוק> איזה יופי.	063
(1.7) אני <<h> לומדת על עצמי=-	064
=בלי סוף;	065
<rall, dim> בלי סוף;	066
בלי סוף.	067
(0.7) כשאני נותנת לעצמי את ההזדמנות;	068
ה° אני לא;	069
ה° אני::	070
הלוואי והייתי אָה;	071
יותר אָה::	072
(1.0) יותר נותנת לעצמי הזדמנויות-	073
(1.2) אבל;	074
(0.4) קורים דברים שאנחנו=	075
=אנחנו לא מכירים את עצמנו ((tatsmenu)) וְ-	076
ה° באמת;	077
אין,	078
אין סוף ליכולת להשתפר.	079
(1.3)	
כשהייתי עובדת עם אבא שלי;	080
(0.6) הוא כבר היה בטח בן תשע־עשר;	081
תשעים ופלוס-	082
(2.0) אָמ תשעים?:	083
<<h> לא->	084
ותשעים אָה,	085
אני חושבת שעוד לא הייתי באלכסנדר.	086
(1.5) לא;	087
בִּטְח שכן;	088
(0.8) כן,	089
כשהוא היה בן תשעים?	090
(0.4) כן=;	091
=אני זוכרת את היומולדת ((tayomuledet)) תשעים שלו-	092
(1.2) והייתי כבר באלכסנדר?	093
לקח--	094
כשלקחנו אותו לפולין;	095
(0.7) כן.	096
(1.3) כבר היית באלכסנדר סבתא;	097
(.) מהיום שאני נולדתי נראה לי.	098
(1.0) ה° אָה כשאת וְנולד--	099
מהיום שאת נולדת?	100
(2.3) <<len> מהיום כשאת נולדת?>	101
(1.1) אני זוכרת שְׁ;	102
הייתי: מ: מהשי־עור;	103
המורים שלך נסעו לְ;	104
(0.3) אולי ל־לונדון=;	105
=אני לא ((anlo)) זוכרת לאן?	106
(0.5) היי־ הייתי מביאה אותך בבוקר ל־גן?	107

108	(0.5) נוסעת ל;	
109	ל:תל אביב ל: (.) כיתה?	
110	(0.2) ה (0.2) ו:בצהריים הייתי חוזרת?	
111	(0.6) ואז בארבע הייתי אוספת אותו מהגן;=	
112	=אני זוכרת שהיית עומדת-	
113	ה עם כל הילדים <צחוק> שמחכים-	
114	ה <מחויך> שיבואו לאסוף ((le?esof)) אותם-	
115	(1.6) <h>^או:י.	
116	איזה דברים טובים;	
117	@@@ (0.6) אביטל:	
	(3.5)	
118	אבל מה שרציתי להגיד על אבא שלי;=	גאולה:
119	=זה שעבדתי איתו כשבאמת,	
120	<1, סדוק> הוא כבר היה איש אָה;	
121	(0.5) מאוד מבוגר;	
122	;::: (0.8)	
123	((velir)) ולר--	
124	-- (0.2) ו (ב)	
125	=אני זוכרת שפע--	
126	=הייתי תלמידה עוד;=	
127	<all> את יודעת;	
128	ניסיתי עליו.	
129	ה (0.3) -:::י	
130	אני זוכרת שהוא שכב על השולחן-	
131	(0.4) ואני הולכת מסביבו,	
132	ואני אומרת לי-	
133	(0.3) מאיפה <h> אני אצליח להיכנס;	
134	ה הוא היה כל כך נוקשה;	
135	(0.8) א:--::	
136	אני אומרת-	
137	(.) מאיפה <h> אני אחזור;	
138	מאיפה <h> אני אתחבר;	
139	מאיפה <h> אני-	
140	ה (אני) מחפשת <h> איזשהו מקום-	
141	שייתן לי נקודת אחיזה.	
142	(0.3) ה אבל איפה ((ef:o));	
143	זה הוא היה יורד מהשולחן כמו:-	
144	(0.6) זורח.	
145	את יודעת-	
146	<p> (את ז:--);	
147	(0.3) פשוט-	
148	(0.6) כן? אביטל:	
149	(0.6) פשוט מדהים מדהים מדהים. גאולה:	
150	(0.7) הוא היה מדהים;	
151	(0.4) איזה יופי; אביטל:	
152	(1.1) כן. גאולה:	
	(5.2)	
153	=אוקיי (ת--);= גאולה:	
154	=אז בואי נסכם,	
155	=מה אָה-	
156	=אם יש לך עוד משהו להגיד לי ב-	
157	ה עניין של ההליכה,=	
158	=את אומרת שאת אָה-	
159	אָה הרגשת את הראש-	
160	(0.5) מה,	
161	מ-- מה הרגשת בראש;	
162	שהראש עו--	
163	ה אָ:מ- (0.7)	
164	(1.8) את אמרת שהרגשת את הראש מרופף-	
165	=נכון=-	
166	<h> משהו כזה?	
167	הה כן; אביטל:	
168	(1.6) <h> אוקיי;= גאולה:	
169	<rall> אם יש משהו שאת רוצה להגיד לי בעניין ההליכה?<	

170	(1.2) שחווית?
171	=אמרת לי שהכתפיים הלכו אצורה?
172	נכו:ן? אביטל:
173	(0.3) שזה יופי. גאולה:
174	(1.6) אני מנסה <h> ללכת אָה:;> אביטל:
175	(1.5) כאילו אני משתדלת ללכת בקצב אָה:;> 176
177	(1.1) רגיל. 177
178	(.) כמו שאמרנו. 178
179	(1.0) אכן; גאולה: 179
180	אָה אבל את <f> אשוב; 180
181	(0.5) <h> כל, 181
182	(0.2) 182
183	לא לאט; אביטל: 183
184	<h> כל- גאולה: 184
185	כל מה שאת רוצה לעשות, 185
186	(0.7) את- 186
187	אָה מותר לך-- 187
188	=ומגיע לך- 188
189	וזה שלך. 189
190	(0.6) כל מה שאת רוצה. 190
191	(0.8) אָה::: 191
192	(2.6) ותשתדלי, 192
193	בכל ((bexol)) פעילות שאת עושה? 193
194	ה ל-- להיות גם עם אלכסנדר באותו רגע. 194
195	(0.4) זה ב:קילוף תפוחי אדמה, 195
196	(0.4) וזה בקריאת ספר, = 196
197	=זה לא; 197
198	זה לא מעשי; 198
199	(0.3) אין עשרים וארבע שעות אלכסנדר. 199
200	(0.2) אבל-- 200
201	=ל'אט לאט- 201
202	זה הופך להיות ל (.) טבע השני שלך. 202
203	(0.2) יותר ויותר; 203
204	(0.4) אין מאה אחוז; = 204
205	=אני לא מאמינה שיש מאה אחוז. 205
206	(0.4) אבל אָה- 206
207	יותר- 207
208	(0.2) יותר ממה שיש כרגע, 208
209	(0.3) זה הרווח הנקי שלנו; 209
210	(3.1) 210
211	אָה אז מה את אומרת על העורף בכל זאת? 211
212	(2.2) את האמת ((ta?emet)) -- 212
213	=הוא פחות כואב לי; 213
214	הוא נעים; 214
215	(0.2) אבל כואב בכל; גאולה: 215
216	(0.2) לא- 216
217	הוא לא כואב כרגע? 217
218	(1.4) <h> כן-- 218
219	=כרגע הוא לא כואב; 219
220	(0.7) אוקיי; גאולה: 220
221	<h> אני לא ((anlo)) <<צחוק> מאמינה--> 221
222	@@@ 222
223	(0.7) מה? גאולה: 223
224	<<צחוק> אני לא האמן-- 224
225	לא האמנתי מספיק חזק בזה-- 225
226	=כדי להגיד את זה בקול רם; 226
227	אבל אכן- 227
228	<h> כרגע הוא לא כואב; 228
229	(0.8) אָה- גאולה: 229
230	אוקיי, 230
231	(0.5) אָה- 231
232	@ 232
	את יודעת ש; 232

הה	233
(.) אָה-	234
אנחנו בעיִן־קֶר יודעים את ה: -	235
ה (.) קטע שכואב לנו.	236
(0.6) כשזה מפִּי־סִיָּק,	237
אנחנו לא זוכרים בכלל שזה הִיָּה;	238
(0.2) בדיוק. אביטל:	239
((לא מובן, 0.6 שני'))	240
(0.2) לא יודעת ((lodat)) אם סיִפְרתי לך;	241
על תלמידה שלי;	242
שהיה לה סיִוֵּט בכֶּתֶף-	243
ה <h> סיפור- <	244
↓ לא משנה מה?	245
(0.5) <acc> כעבור איזה כמה שיעורים=-	246
=אני אומרת לה=-	247
=מה שלום הכתף שלך ((shlax))=-	248
=היא אומרת לי=-	249
(0.4) <rall> תמה הכתף שלי,	250
(0.9) <צחוק> כי היא לא ידעה על מה אני מדברת.	251
הה אז זה-	252
זה כאילו,	253
(0.2) כֶּשׁ אחרי שהדברים מסתדרים-	254
אנחנו לא זוכרים אפילו שהיה שם סיפור;	255
(0.4) וזה יופי;	256
(0.2) ככה צריך.	257
(0.5) ((קליק)) הֶה אָ: מ:-	258
זה קטע; אביטל:	259
(0.6) אז אָה מה שאני אָה: -	260
אָה מציִנָה,	261
ה זה קודם כל אָ: מ:-	262
(0.2) לִתֵּת ל: (.) עֹרֶף;	263
(0.6) לתת לעֹרֶף;	264
(0.7) יוֹתֵר התייחסות.	265
↑קצת אָה-	266
כמו לְ;	267
ה ילד אָ: מ;	268
(0.2) <all> את יודעת ((tyodat)) <;	269
הוא יש לו חֹם-	270
וְנִזְלֵת;	271
ה אז אָה-	272
בואי נפנק אותו קצת;	273
בתקופה הזאת.	274
ה (0.3) אָה: -	275
↑תני לו התייחסות;	276
אָה כמה שָׁה-	277
מתי שאת זוכרת.	278
(1.0) זה אֲחַד,	279
<h> וההתייחסות> את יודעת;	280
זה רק לתת לו להיות מאֲחַר־נִית?	281
להתמלא,	282
ה ולזרום למעלה;	283
(0.5) ה עכשיו-	
(0.2) אָה את תִּלָּא רוצה שנקִי־בֵּע ((nekabea)) משהו?	284
זאת אומרת ((stomeret));	285
ה נקִי־בֵּע ((nekabea));	286
זה אומר,	287
(0.5) [ש -]	288
[((עיטוש))]	289
(0.7) אָה: (יהיו) -	290
(.) (אָה) -שְׁ	291
(.) אולי אֲת לא תוכלי,	292
ה ואולי אֲנִי לא אוכל,	293
וזה בְּסִדֵּר;	294
(0.4) אבל בְּגִדֹל-	295

296	(0.4) כדאי שאנחנו ניפגש קצת יותר;
297	(1.4) [ב]
298	[א-]
299	במגבלות הזמן שלי;=
300	אני=
301	(0.2) בטח לא רוצה ל;:
302	(0.4) שנעשה את זה כְּשֶׁ
303	כשאת לא יכולה;
304	(0.3) שְׁאו כשאת לחוצה בזמן.
305	°ה אבל אָמ-
306	(0.5) (אם)
307	(0.3) °ה
308	אם אם אנחנו קובעות;
309	אביטל: לא;=
310	עדיף לקבוע;
311	אז אָה:::-
312	אז אָה גם אם מבטלים זה בסדר אבל;
313	(.) °ה לפחות קִבְּעֵנוּ;
314	(1.1) נכון;
315	(0.8) ((קליק))
316	(.) את יודעת אָה-
317	את הביטוי ((tabituy)) הזה?
318	(0.5) אל תאמר-
319	(0.3) לכשאפְּנֶה ((lixshe?efne)) -
320	אשנֶה ((?eshne)).
321	(0.3) שמא לא תפנה;
322	(1.5) בדיוק ((bidyuk));
323	אביטל: כי זה קצת קורה לי-
324	כי אני זְכַל פעם-
325	(0.4) כל יום אומרת;
326	(0.5) אֶ- נראה לי שהיום אני;
327	יהיה לי זמן להתקשר לסבתא.
328	ואז בסוף אני:-
329	לא עומדת ב:-
330	(0.5) יעדים שלי בלימודים-
331	ואני לא ((anlo)) מתקשרת אלייך;
332	ואז זה סתם יוצא מפגר ((mfager)).
333	(0.6) לא לא, לא,
334	גאולה: זה בסדר.
335	זה בסדר;
336	(.) היל- ((hayel))
337	המקום מ:ספר אחת-
338	(.) °ה זה הלימודים;=
339	אבל זְאֵל־ף-
340	°ה אנחנו יכולות מפגשים מאוד קצרים;
341	(0.4) אני אומרת לך.
342	°ה אני חמש דקות-
343	בחמש דקות?
344	°ה אנחנו (0.3) אָה:-
345	(0.2) אָ:מ-
346	נפיק את אותה תועלת כמו מ;
347	(0.4) אָה-
348	חמישים דקות;
349	(0.3) זְכַל;=
350	אביטל: במיוחד אם זה יותר אָה:::-
351	(1.1) תדיר;
352	(0.9) <h>אני יודעת שזה על עצמי<
353	אני יו- אני יודעת את זה על עצמי;
354	אני זְכַל היום;
355	(0.5) אָה עם עצמי בבית,
356	ואני לא מגיעה ל;
357	(0.3) מה שעכשיו בשיעור הזה (0.3) איִתְד;
358	(0.5) אָה דברים שקרו לי עכשיו;
359	

עם עצמי.	360
(0.3) אז אָה,	361
<h> אני מניחה שזה גם אצלך < ככה;	362
(0.4)	363
(פסדר);	364
אז אָה-	365
אָמ בוֹ אי נגיד-	366
אָה-	367
אֶנִי הייתי מוכנה לקבוע איתך;	368
אפילו פעמיים בשבוע;	369
(0.3) אז אָבואי נק[בע] (nikba) [ב] יום שלישי;	370
[אָה];	371
(0.6) מה?	372
(0.2) אָבואי נקבע (nikva) ליום שלישי;	373
(1.0) היום יום שבת.	374
(0.6) (כ[ו]);	375
(0.4) [יו]ם שלישי,	376
<מחויך> בואי נראה שאני לא עסוקה,	377
(0.6) (ראיתי/הבעיה איתי) שאני לא עסוקה.	378
(0.4) אי־זה יופי;	379
(0.8) עכשיו-	380
אני לא בטוחה באיזה שעה,	381
כי אָה אני אמורה ללמד את הילדים ((tayeladim)) בבוקר?	382
(1.1) אָה-	383
באיזה שעה?	384
(1.3)	385
את מלמדת מפה,	386
מהבית שלך,	387
(0.6) אָכן כן;	388
אני עושה איתם בזום;	389
=אז אָה-	390
(1.5) אני אָדי בטוחה שֶׁ	391
<dim> רגע תני לי לבדוק;	392
(1.7)	393
אין לך אוניברסיטה ביום שלישי,	394
לא;	395
אז עכשיו פסח;	396
(1.9) אָה;	397
(0.2) יש לי רק אָה;	398
יש לי הגִּשּׁוֹת;	399
שיעורי אָבִית;	400
<dim> אבל אין לי שיעורים שיעורים,	401
(0.9) מעולה;	402
=אז אָבואי נקבע איזשהו זמן שנראה לך סביל-	403
(0.3) [משו]נה-	404
[רגע];	405
((צליל חיפוש בניירת למשך 16.4 שני הבאות))	406
(0.2) איפה הפתק שלי,	407
יש לי פתק עם כל ה-	408
שיעורים של הילדים,	409
(1.7) הנה;	410
(10.8) <f> יש לי יום שלישי אני	411
<<f, h> אָה האמת ש(הקורס)->	412
עשינו את זה אָכבר ככה;	413
(0.6) לפני [ה(טיפול)] שלך;	414
[מה?]	415
<1, סדוק> אָה	416
אָבואי נקבע (nikva) בעשר.	417
(0.6) הֶ	418
לפני [ה] (0.2) (ערב חג);	419
[ע]שר?	420
יום שלישי?	421
(0.8) <h> יש לי שיעור באחת <[סדוק] עשרה.>	422
אבל אָה-	423

נרא[ה.ה]	424
[מצ]וֹיֵן;	גאולה: 425
(.) יופי;	426
(.) כן;	אביטל: 427
מצאנו יופי של אָה מרווח;	גאולה: 428
°ה של;	429
(0.4) ↑ יופי-	430
(0.4)	431
אוקיי אביטלי;	גאולה: 432
(1.2) תודה סבתא ((safta)) -	אביטל: 433
(0.6) <>מחויך< ממ;	גאולה: 434
(0.2) עונג.	435
(0.8) להתראות-	436
להתראות-	אביטל: 437
(0.5) ביי-	גאולה: 438
(0.2) <h> ביי;	אביטל: 439